

Bertil Runefelt, Stockholm, har avlidit i en ålder av 97 år. Han sörjs närmast av hustru Yvonne och barn, samt en värld av musikanter.

Bertil var en musikalisk legend. Från att tidigt ha organiserat balalajkaspel vid Södra Latins gymnasium, fortsatte han med att samla musikgrupper och musikvänner från många håll. Det är över tid fråga om många olika orkestrar, ofta baserade på balalajkor och domror. Tidigt samverkade han med den fenomenale Michail Sotnikow, en musiker från öst som han träffat i sin musikhandel i Gamla Stan.

På 70-talet bildade han Kazbek, en orkester med namn från Kaukasus. Man spelar ukrainsk och rysk folkmusik, och har spelat på många scener, i Ryssland, USA och särskilt i de nordiska huvudstäderna. De flesta länder har egna balalajkaorkestrar. Överallt har Bertil varit i musikaliskt fokus. Resorna på flodbåt längs Volga har skapat oförglömliga minnen. Vid strandhugg längs floden möttes vi av lokala orkestrar. Språk var ofta inte väsentligt, musiken räckte. Man kunde inköpa kvalitetsinstrument för en rimlig penning, instrument som var inspirerande när vi kom hem.

Bertil var en vän av all folkmusik. Folkdanslag var välkomna i hans hus. Folkmusik i många länder har ofta likheter och gemensamma låtar.

Själv valde Bertil att spela primdomra, ett fundamentalt melodibärande instrument, centralt i alla balalajkaorkestrar. Han spelade även andra instrument, t ex cittra. Ofta fick han spela Harry Lime Theme, från Den tredje mannen. Bertil tyckte alltid om låtar med melodi, som gärna fick vara sångbara. Folkmusiken från öst, med sina växlingar mellan dur och moll, stod honom nära.

Bertil hade en underbar humor. Han fick oss alla att skratta på repetitionerna. Han spred glädje vart han gick, och hade ett fantastiskt nätverk av musikvänner.

Han hade en favoritmelodi, Moldavanka. Han finns alltid med oss när vi nu spelar den. Men nu spelar han sitt inledande soloparti från en annan, och evig plattform.

Tomas Ohlin

för Balalajkaorkestern KAZBEK